

et ideo illa precepta in decalogo ponuntur que di-
 recte ordinantur ad dilectionem dei et proximi. id est
 vitia autem temperantie opposita maxime dilectioni pro-
 ximi videlicet opponitur adulterium per quod aliquis usur-
 pat sibi rem alienam abutendo. scilicet uxore proximi.
 et ideo in precepta decalogi precipue prohibetur
 adulterium. non solum secundum quod opere exercet. sed etiam
 secundum quod corde concupiscit. Ad primum ergo di-
 cendum quod inter species vitiorum que opponuntur forti-
 tudini nulla est que ita directe contrarietur dilectioni pro-
 ximi sicut adulterium quod est species luxurie que temper-
 antie contrariatur. et tamen vitium audacie quod opponitur
 fortitudini quandoque solus esse causa homicidii. quod
 iter precepta decalogi prohibetur. dicitur enim. **Ecce. 8.**
Cur audace non eas in uia ne forte fruetur mala
sua in te. Ad secundum dicendum quod gula non directe
 opponitur dilectioni proximi sicut adulterium. ne-
 que aliquid alia species luxurie. non enim tanta sit iniuria
 proximo per stuprum virginis que non est eius coniugium de-
 putata. quanta sit iniuria uiro per adulterium
 cuius corporis partem ipse habet non uxorem. Ad ter-
 tium dicendum quod precepta decalogi ut sunt dicta sunt
 sunt quedam uniuersalia diuine legis principia unde
 oportet ea esse conuicta. non poterant autem aliquid pre-
 cepta conuictiua de temperantia dari. quia usus
 eius uariatur secundum diuersa tempora. sicut Augustinus dicit
 in libro de bono coniugali. et secundum diuersas hominum
 leges et consuetudines.

Ad secundum sic pro-

cedunt. Videtur quod inconuenienter tradantur in di-
 uina lege precepta de continentibus temperantiam
 precepta enim decalogi ut dictum est sunt quedam
 uniuersalia principia totius legis diuine. sed super-
 bia est initium omnis peccati. ut dicitur **Ecce. 10.** ergo in pre-
 cepta decalogi debuit aliquid poni prohibitorium
 superbie. Illa precepta maxime debent in de-
 calogo poni per que homines maxime inclinantur ad
 legis impletionem. quia ista uidentur esse principalia.
 scilicet per humilitatem per quam homo deo subiicitur. maxi-
 me uero homo disponitur ad obseruationem diuine legis.
 uero obedientiam inter gradus humilitatis computatur
 ut secundum beatum Bernardum. et ideo etiam uidetur esse dicendum de
 mansuetudine per quam fit ut homo diuine scripture
 non contradicat ut Augustinus dicit in 2. de doctrina christiana
 na. ergo uero quod de humilitate et mansuetudine aliquid
 precepta in decalogo poni debeant. Dicitur
 est quod adulterium in decalogo prohibetur quia contrariatur
 dilectioni proximi. sed etiam inordinatio exte-
 rius motuum que contrariatur modestie dilectioni proxi-
 mi opponitur. Unde Augustinus dicit in regula. In omnibus

motibus ueris nihil fiat quod cuiuslibet offendat as-
 pectum. ergo uero quod etiam habet modi inordinatio debuit
 prohiberi per aliquid preceptum decalogi. In dicitur
 sufficit auctoritas scripture. R. dicendum
 quod virtutes temperantie annexe dupliciter considerari
 possunt. uno modo secundum se. alio modo secundum suos effectus. Secun-
 dum se quod est non habet directam habitudinem ad di-
 lectionem dei uel proximi. sed magis respiciunt
 quandam moderationem eorum que ad ipsius homines per-
 tinet. Quia autem ad effectus suos possunt respicere
 dilectionem dei uel proximi. et secundum hoc aliquid precepta
 in decalogo ponuntur pertinencia ad prohibendum ef-
 fectus uitiorum oppositorum temperantie prohibetur. sicut ex
 ira que opponitur mansuetudini precedit interitus
 aliquid ad homicidium quod in decalogo prohibetur.
 aut ad subtrahendum debitum honorem parentibus.
 quod est potest ex superbia puenire ex quo etiam multi
 transgrediuntur precepta prime tabule. Ad primum
 ergo dicendum quod superbia est initium peccati. sed latens in
 corde cuius etiam inordinatio non prepedi potest
 ab omnibus. uero ei prohibito non debuit poni iter
 precepta decalogi que sunt prima principia per se non.

Ad secundum dicendum quod precepta que per se inducunt
 ad obseruationem legis presupponunt iam legem. uero
 non possunt esse prima legis precepta ut in decalogo
 ponantur. Ad tertium dicendum quod inordinatio
 exteriorum motuum non pertinet ad offensam proximi.
 secundum ipsam speciem actus sicut homicidium adul-
 terium et furtum que in decalogo prohibentur. sed
 solum secundum quod sunt signa interioris inordi-
 nationis ut sunt dictum est.

Postquam di-

cum est de singulis virtutibus
 et uitiis que pertinent ad omnia
 hominum conditiones et status
 nunc considerandum est de his
 que specialiter ad aliquos homi-
 nes pertinent. Inueniuntur autem differentie inter ho-
 mines secundum ea que ad habitum et actum anime rationalis
 pertinent triplex. Uno modo secundum gradus gratie datas. quia
 ut dicitur in ad Cor. 12. Divisiones gratiarum sunt. et
 alii dantur per spiritum sermo sapientie. alii sermo scientie etc.
 Alia uero differentia est secundum diuersas uirtutes actiuas. scilicet et
 temperantiam que accipiuntur secundum diuersa operationum
 studia. uero et ibidem dicitur quod diuisiones operationum
 sunt. Aliud enim est studium operationis in Martha que
 sollicita erat et laborabat circa frequens ministri-
 sterium quod pertinet ad uitam actiuam. Aliud est in ma-
 ria que sedens secus pedes domini audiebat uerbum illius
 quod pertinet ad contemplatiuam. ut habetur **Luc. 10. 39**

Ad primum sic pro-
 cedunt. Videtur quod inconuenienter tradantur in di-
 uina lege precepta de continentibus temperantiam
 precepta enim decalogi ut dictum est sunt quedam
 uniuersalia principia totius legis diuine. sed super-
 bia est initium omnis peccati. ut dicitur **Ecce. 10.** ergo in pre-
 cepta decalogi debuit aliquid poni prohibitorium
 superbie. Illa precepta maxime debent in de-
 calogo poni per que homines maxime inclinantur ad
 legis impletionem. quia ista uidentur esse principalia.
 scilicet per humilitatem per quam homo deo subiicitur. maxi-
 me uero homo disponitur ad obseruationem diuine legis.
 uero obedientiam inter gradus humilitatis computatur
 ut secundum beatum Bernardum. et ideo etiam uidetur esse dicendum de
 mansuetudine per quam fit ut homo diuine scripture
 non contradicat ut Augustinus dicit in 2. de doctrina christiana
 na. ergo uero quod de humilitate et mansuetudine aliquid
 precepta in decalogo poni debeant. Dicitur
 est quod adulterium in decalogo prohibetur quia contrariatur
 dilectioni proximi. sed etiam inordinatio exte-
 rius motuum que contrariatur modestie dilectioni proxi-
 mi opponitur. Unde Augustinus dicit in regula. In omnibus

mō fz dīnēſitatē officioꝝ ⁊ ſtatū: p ut dī
 ad Eph. 4. Et ipſe dedit q̄sdā qdē aplos q̄ſ
 dā aut pphas. alios x̄o euangelistas. alios
 aut paſtoꝝ ⁊ doctoz. qd̄ p̄tinet ad diuer
 ſa miniſteria. de qbus dī. i. ad Cor. 12. Diui
 ſiones miniſtrationū ſūt. Eſt aut attenden
 dū circa ḡtias ḡtis datas de qbus occurrit
 cōſideratio. p̄ q̄ quedā eoz p̄tinet ad cog
 nitionē. quedā x̄o ad locutionē. quedā x̄o ad
 operationē. oīa x̄o q̄ ad cognitionē p̄tinent
 ſub pphā cōprehēdi p̄ſt. nā pphica reue
 latio ſe extēdit n̄ ſolū ad futuros hoīuz eue
 tus. ſz et ad res dīnas. ⁊ q̄tū ad ea que pro
 ponūt oīb̄ credēda q̄ p̄tinet ad fidē. ⁊ q̄
 tū ad altiora miſteria q̄ ſūt p̄fectoz q̄ p̄tinet
 ad ſapīam. eſt etiā pphetica reuelatio d̄ hiſ
 q̄ p̄tinet ad ſpūales ſubſtācias a qb̄ uel ad
 bonū uel ad malū iducimur. qd̄ p̄tinet ad
 diſcretionē ſpirituū. extēdit etiā ſe ad direc
 tionē humanoꝝ actūū. qd̄ p̄tinet ad ſcīaz
 ut iſra patebit. ⁊ iō p̄ occurrit cōſideranduz
 de pphā ⁊ de raptu q̄ ē qdā pphie ḡtus.
 De pphā at̄ q̄druplex cōſideratio occurrit:
 Quaz̄ p̄ma ē de eſſetia ei⁹. Secunda de cā
 ipſius. Tercia de mō ppheticę cognitionis.
 Quarta de diuiſiōe pphie. Circa p̄mū que
 rūt̄ lex. 1. p̄ utz pphā p̄tinet ad cognitio
 nē. 2. utz ſit hitus. 3. utz ſit ſolū futu
 roz cōtingētū. 4. utz ppheta cognoſcat
 oīa pphabilia. 5. utz pphā diſcernat ea
 que dīnituz percipit ab eis que proprio ſpū
 uidet. 6. utz ppheticę poſſit ſubeē falſū.

Ad primuz ſic pro

cedit. Videt̄ q̄ ppheticā non p̄tinet ad cog
 nitionē. Dicit̄. n. Ecc. 48. q̄ corp⁹ Delicei
 mortuū pphauit. ⁊ iſra. 49. dī de Joſeph
 q̄ oſſa ipſi uīſitata ſt. ⁊ p̄ mortē pphabāt.
 ſz i corpore uel oſſib̄ p̄ mortē n̄ remanz alī
 qua cognitio. ḡ ppheticā n̄ p̄tinet ad cognitō
 nē. 1. Cor. 14. dī. Qui pphat. hoībus
 loq̄t̄ ad edificatiōē. ſz locutio ē effect⁹ cog
 nitiōis. nō aut̄ ipſa cognitio. ḡ v̄ q̄ p̄be
 tia nō p̄tinet ad cognitionē. 2. Dis cog
 noſcitiua p̄fectio excludit ſtulticiā ⁊ iſaniā.
 ſz hec ſiml̄ poſſūt eē cū pphā dī. n. Oſec.
 9. Scitote iſrl̄ ſtultū propham iſanum. ḡ
 prophetia nō eſt cognoſcitiua p̄fectio. 3.
 Sicut reuelatio p̄tinet ad intellectū. ita inſpi
 ratio v̄ p̄tinet ad affectū eo q̄ ſportat mo
 tionē quādā. ſz pphā dī eē iſpiratio vel

reuelatio ſm̄ Caſſiodoz. ḡ v̄ q̄ prophetia
 nō magis p̄tinet ad intellectū q̄ ad effectū.
 4. S̄ ē qd̄ dī p̄ Reg. 9. Qui. n. proph
 ta dī hodie. oīz uocabat̄ uidēs. ſz uīſio p̄
 net ad cognitionē. ḡ prophetia ad cognitō
 pertinet. 5. R̄ dicendū q̄ prophetia p̄mo ⁊
 p̄ncipalr̄ cōſiſtit i cognitōe. ga v̄z cognoſcūt
 ea q̄ ſūt procul ⁊ remota ab hoīuz cognitio
 ne. v̄n̄ p̄t̄ dici prophete a pro qd̄ ē procul.
 ⁊ phanos qd̄ ē apparitio. ga. ſ. eis aliqua q̄
 ſūt procul apparēt. ⁊ pp̄ h̄ ut Iſidor⁹ dīc̄ in
 li⁹ et̄himologiaꝝ. in ueteri teſtamēto appel
 labāt̄ uidēs. ga uidebāt̄ ea q̄ ceti nō uide
 bāt. ⁊ p̄oſpiciēbāt̄ q̄ i miniſterio abſcōdita
 erāt. v̄n̄ ⁊ gēn̄itas eos appellabat̄ uates a
 ui mētis. ſz ga ut dī. i. ad Cor. 12. uniuē
 dat̄ māiſtatio ſpūs ad utilitatē. ⁊ iſra. 14.
 dī. ad edificatiōē ecclie q̄rite ut abūdetis.
 ide ē q̄ prophetia ſecūdar̄io cōſiſtit i locuti
 one p̄o ut prophete ea q̄ dīnit̄ edocti cog
 ſcūt. ad edificatiōē alioꝝ ānūciāt. ſm̄ illud
 Iſa. 29. Que audīti a dño exercituz deo
 iſrl̄. ānūciaui uobis. ⁊ ſz h̄ ut Iſidor⁹ dīc̄ i
 li⁹ et̄himologiaꝝ. p̄t̄ dici pphete q̄ p̄ſato
 res eo q̄ porro ſāt. i. a remotis ſāt. ⁊ de ſu
 turis ueta p̄dicūt. ea at̄ q̄ ſ humanā cognitō
 nē dīnit̄ reuelāt̄ nō p̄t̄ cōſi mari rōne hu
 mana quā excedūt ſm̄ epationē x̄turis dī
 ne ſcōz illud Mar. vlt. p̄dicauerūt ut iōz
 dño cōp̄ate ⁊ ſermonē cōfirmate ſequētib̄
 ſignis. v̄n̄ 3. ad ppheticā p̄tinz epatio mira
 culoz quali cōfirmatio qdā ppheticę ānū
 ciatiōis. Ūn̄ dī Deut⁹ vlt. Nō surrexit pro
 pheta ultra in iſrl̄ ſicut Moyses que nō ſz
 dñs facie ad facie in oīb̄ ſignis atq̄ porten
 tis. Ad primū ḡ dicendū q̄ auctoritates
 ille loquūt̄ de ppheticā q̄tū ad h̄ ſcūt qd̄ al
 ſumit̄ ut ppheticę argumētū. Ad ſm̄ dicē
 dū q̄ ap̄s ibi loq̄t̄ q̄tū ad p̄pheticā enū
 tiationē. Ad t̄nū dicēdū q̄ illi q̄ dñt̄ pro
 phete iſani ⁊ ſtū. n̄ ſūt x̄i prophete. ſz falſi.
 de qb̄ dī Jere. 23. Nolite audire x̄ba pro
 phetaꝝ q̄ prophetāt̄ uob̄ ⁊ decipiūt uos. uī
 ſionē cordis ſui loquūt̄ n̄ de ore dñi. ⁊ Eze.
 13. Nec dīc̄ dñs de prophetis iſpiciētib̄ q̄ ſe
 quūt̄ ſpūz ſuū ⁊ nihil uidēt. Ad q̄rtū dicē
 dū q̄ i prophetia ſcūt̄ q̄ it̄ctio m̄it̄ elueēt
 ad p̄cipiēda dīna. Ūn̄ dī Eze. 2. Sili hoīs
 ſta ſup pedes tuos ⁊ loq̄t̄ rectū. hec at̄ eleua
 tio it̄ctiōis ſit ſpū ſcō mouēte. v̄n̄ ibidē ſub
 dīc̄. ⁊ iſgreſſus ē in me ſpiritus ⁊ ſtatuit me

Sicut signū semel in flāmarū facilius iter in flāmanē. ita etiā in intellectu pphete cessāre actuali illustratione remanet qdā habilitas ad h q̄ facili' itato illustret. sicut etiā mēs semel ad deuotionē exarata facili' p̄moduz ad deuotionē p̄stinā reuocat. p̄p̄ q̄ Aug^o in li^o de orādo deū. dicit esse necessarias crebras orōnes. nec cōcepta deuotio totalit' extinguit. p̄t̄ t̄m didi q̄ aliq̄s d̄r p̄pheta etiā cessāre actuali p̄phetica illustratione ex d̄putatione dīna. fm̄ illud Jere. p̄. Et p̄pham in gētib^o dedi te. Ad tertiu^o dicēdū q̄ oēs do nū ḡtie hoīem eleuat ad aliqd qd̄ ē s̄ nām humanā. qd̄ qd̄ p̄t̄ eē duplici'. Uno^o q̄ tū ad subaz act^o. sicut mirac̄la facē t̄ cogno scē occulta t̄ incēta dīne sapie. t̄ ad hōi act^o n̄ dāi hōi domū ḡtie hū uale. Alio^o ē aliqd s̄ nām humanā q̄ tū ad modū act^o. nō autē q̄ tū ad subam ipsius. sicut diligē deuz t̄ cognoscere eū in speculo creaturaz. t̄ ad hoc dāi donum gratie habituale.

Ad tertium sic procedit. Uidet' q̄ p̄phā sit solū futurozū cōtingentiū. Dicit. n. Cassiodor^o q̄ p̄phā est i spiratio uel reuelatio dīna. rez̄ cūct' immobilit' uitate denūciās. s̄z cūctus p̄tinet ad cōtingentia futura. g^o de solis cōtingētibz futuris sit reuelatio p̄phetica. ¶ S. Gratia p̄pheticie diuidit' d̄ sapiam t̄ fidē q̄ sūt de diuinis. t̄ discretionē spiritūū q̄ ē de spiritibus creatis. t̄ sciam q̄ ē de reb^o humanis ut p̄z. i ad Cor. 12. h̄tus at̄ t̄ act^o distiguit' scdm̄ obiecta ut p̄z p̄ ea q̄ s̄ dicta sunt. g^o v̄ q̄ de nullo p̄tinet ad aliqd hōz sit p̄phā. relinquit' g^o q̄ sit solū de futuris cōtingētibz. ¶ S. D ueritas obiecti cāt diuersitate sp̄ci ut ex s̄ d̄ cr̄is p̄z. si g^o p̄phā qdā sit de futuris cōtingētibz. quedā autē de q̄busdā aliis rebz v̄ seg q̄ nō sit eadē sp̄s p̄pheticie. ¶ S. 3° est qd̄ Greg. dicit sup̄ Ezech. q̄ p̄phā qdā est de futuro. sicut id qd̄ d̄r ysa. 7. Ecce v̄r go cōc̄ piet t̄ pariet filiū. qdā d̄ p̄terito sicut id qd̄ d̄r Hen. p̄. In p̄ncipio creauit de' celū t̄ trā qdā de p̄nti sicut id qd̄ d̄r. i. ad Cor. 14. Si oēs p̄phētēt. itret at̄ q̄s infidelis. oc cul a cordis ei^o manifesta sūt. nō g^o ē p̄phā solū de cōtingētibz futuris. ¶ R^o dicen dū q̄ māifestatio q̄ sit p̄ aliqd lumē. ad oīa illa se exēdere p̄t̄ que illi lumini subiciū t̄ sicut uisio corp̄alis se exēdit ad oēs colores

t̄ cognitio nālis aīe se extendit ad oīa illa q̄ subdūi lumini intellectus agētis. cognitio at̄ p̄phetica ē p̄ lumē diuinū quo p̄t̄ oīa cōgnosci tā dīna q̄ hūana tā sp̄ualia q̄ corp̄ralia. t̄ iō reuelatio p̄phetica ad oīa h^o mōi se exēdit. sicut de his q̄ p̄tinet ad dei excellētiā. t̄ āgeloz spiritūū mīsterio reuelatio p̄phetica facta ē. ut Jsa. 6. vbi d̄r. Uidi d̄m̄ sedēre sup̄ solū excellū t̄ eleuatū. etiā p̄pheticia cōtinet ea q̄ p̄tinet ad corp̄ora nālia. fm̄ illud ysa. 40. Quis mētus ē pugillo aq̄s rē. cōtinet etiā ea q̄ ad mores hoīz p̄tinent. fm̄ illud ysa. 48. Frāge esuriētī pānē tuuz rē. cōtinet etiā ea q̄ p̄tinet ad futuros cūctus f̄z illud ysa. 47. Veniēt tibi duo i die ūa subitō: sterilitas t̄ uiduitas. Cōsiderandū t̄m q̄ ga p̄phā ē de his q̄ p̄cul a n̄ra cognitione sūt. tāto aliq̄ magis p̄p̄ ad p̄phētā p̄tinet quāto lōgius ab hūana cognitōe existunt. Hōz autē ē triplex ḡdus. quoz unus ē eoz q̄ sūt p̄cul a cognitione hoīs. siue fm̄ sēnti. siue fm̄ intellectu. non autē a cognitōe oīum hoīum. sicut sensu cognoscit aliq̄s hō q̄ sunt sibi p̄nta f̄z locū q̄ t̄m ali^o hūano sēnti ut pote sibi absētia nō cognoscit. t̄ sic Delsē p̄pheticie cognouit q̄ Hēzi discipulus ei^o i absētia fecerat. ut hēt 4° Reg. 5. Et sicut cogitationes cōdis uni^o alii p̄pheticie māifestā tur ut d̄r. i. ad Cor. 14. Et p̄ hūc modū etiā ea q̄ un^o scit demonstratiue alii p̄t̄ p̄pheticie reuelari. Secundus autē ḡdus ē eoz q̄ exēdit uniuersalit' cognitōe oīuz hoīuz. n̄ ga fm̄ se nō sūt cognoscibilia. s̄z p̄p̄ defectum cognitōis hūane. sicut mysteriū trinitatis qd̄ reuelatū ē p̄ seraphin dicētia. Scūs scūs scūs rē. ut hēt ysa. 6. Ultimū autē ḡdus ē eoz q̄ sūt p̄cul ab oīum hoīum cognitōe ga in seipsis nō sūt cognoscibilia. ut cōtingētia futura. q̄z x̄itas nō est determinata t̄ ga qd̄ ē uniuersalit' t̄ fm̄ se p̄cti^o ē eo qd̄ ē p̄ticulariter t̄ p̄ aliud. iō ad p̄phētā p̄p̄tū me p̄tinet reuelatio euentū futurez. v̄r t̄ nomē p̄pheticie sumi v̄r. Unde Greg^o dicit sup̄ Ezech. q̄ cū ideo prophetia dicta sit q̄ futura p̄dicat. q̄n de p̄terito uel p̄fēti loquur. rōnē sui noīs amittit. Ad primū g^o dicēdū q̄ prophetia ibi diffinit' scēz id qd̄ proprie s̄ ḡt noīe prophetie. t̄ p̄ hūc ē nō oīdū p̄phā diuidit' d̄ al' s̄ ḡtias ḡtis datas. Un p̄z n̄sio ad fm̄. Quis posset dici q̄ oīa q̄ sub p̄phā cadūt cūctū i bac rōne q̄ n̄

sūt ab hoīe cognoscibilia nisi p̄ reuelationē
dinā ea x̄o q̄ prinēt ad sapiam̄ ⁊ sciam̄ ⁊ i
terpretationē sermonū p̄nt nāli rōne ab hoīe
cognosci. s̄z altiori mō manifestāt p̄ illustra
tionē dīni lumis. fides autē ⁊ si sit de iuisibi
lib⁹ hoīuz. n̄ ad ipsā nō prinēt eoz cognitio
q̄ sūt ab aliis cognita. ¶ Ad tertū dicendū
q̄ formale in cognitōe p̄phica ē lumē di
nū a c̄ unitate p̄phia h̄z unitatē sp̄ci. s̄z sint
diuēsa q̄ p̄ dinū lumē p̄phie manifestāt.

Ad quartum sic pro

cedit. Uidet q̄ p̄pha p̄ dinā reuelationem
cognoscat oīa q̄ p̄nt p̄phice cognosci. D̄. n.
Amos 3. Nō faciet aīns de⁹ x̄bū nisi reue
la uerit̄ secretū suū ad seruos suos p̄phas.
s̄z oīa q̄ p̄phice reuelāt sūt x̄ba dīni facta.
nihil ḡ eoz ē qd̄ nō reuelēt p̄phice. ¶ S.
Dei p̄fecta sūt opa ut d̄r Deut. 32. s̄z p̄phia
ē dīna reuelatio ut dictū ē. ḡ ē p̄fecta. qd̄ n̄
esset nisi p̄fecte oīa p̄phetabilia p̄phice re
uelarēt. q̄ p̄fectū ē cui nihil deest. ut d̄r in
3. p̄phiceoz. ḡ p̄phice oīa p̄phetabilia reuelā
tur. ¶ S. Lumē dīnū qd̄ cāt. p̄phetiā ē po
tēt̄ q̄ lumē nālis rōnis ex q̄ cāt hūana scia.
s̄z h̄z q̄ h̄z aliquā sciam̄ cognoscat oīa illa q̄
ad illā sciam̄ prinēt. sicut grāmatic⁹ cogno
scit oīa grāmaticalia. ḡ v̄ q̄ p̄pha cognos
cat oīa p̄phetabilia. S̄z ē qd̄ Greg. dicit s̄
Ezech. q̄ aliqñ spūs p̄phie ex p̄nti tangit
aiuz p̄phetatis ⁊ ex futuro neq̄q̄ tāgit. ali
qñ at̄ ex p̄nti nō tāgit ⁊ ex futuro tāgit. n̄ ḡ
p̄pha cognoscat oīa p̄phetabilia. ¶ R. dicen
dū q̄ diuēsa nō ē necē eē siml̄ nisi pp̄ aliq̄d
unū in q̄ cōnectūt ⁊ a q̄ depēdēt sicut s̄ dic
tū ē q̄ x̄tutes oēs necē ē esse siml̄ pp̄ pru
dētā ut caritatē. Dia at̄ q̄ p̄ aliq̄d p̄ncipiū
cognoscut̄ cōnectūt in illo p̄ncipio ⁊ ab eo
depēdēt. ⁊ iō q̄ cognoscat p̄fecte p̄ncipiū fm̄
totā ei⁹ x̄tutē. siml̄ cognoscat oīa q̄ p̄ illō p̄n
cipiū cognoscut̄. ignorato at̄ cōi p̄ncipio v̄t
cōit̄ apprebēso nulla necitas ē siml̄ oīa co
gnoscēdi. s̄z unū qd̄q̄ eoz p̄ se oportet mā
ifestari. ⁊ p̄ cōis aliq̄ eoz possunt cognosci ⁊
alia nō cognosci. p̄ncipiū autē eoz q̄ diuino
lumie p̄phice manifestāt ē ipsa ueritas p̄
ma quā p̄phete in seipsa nō uidēt. ⁊ iō non
oz q̄ oīa p̄phetabilia cognoscant. s̄z qlibet
eoz cognoscat ex eis aliqñ fm̄ spālē reuelatio
nē h̄ ut illi⁹ rei. ¶ Ad primū ḡ dicendū q̄

d̄ns oīa q̄ sūt necessaria ad instructionē fide
lis ppli reuelat p̄phetis. nō tñ oīa oib⁹. sed
qd̄ā uni. c̄dā alii. ¶ Ad fm̄ dicendū q̄ pro
phetia ē sicut qd̄dā ipsectū i genē dīne re
uelatiōis. v̄n̄ d̄r. i. ad Cor. 13. q̄ p̄pheticē
uacuabit ⁊ q̄ ex pte p̄phetam⁹. i. ipsecte. p̄
fectio autē dīne reuelatiōis erit i p̄ria. v̄nde
subdit: cū uenerit qd̄ p̄fectū ē. euacuabitur
qd̄ ex pte ē. v̄n̄ nō oportet q̄ p̄pheticē re
uelatiōi nihil desit. s̄z qd̄ nihil desit eoz ad
q̄ p̄phetia ordinat. ¶ Ad tertū dicendū q̄
ille q̄ h̄z aliquā sciam̄ cognoscat p̄ncipia illi⁹
scie ex qd̄ oīa q̄ sūt illius scie depēdēt. ⁊ iō
q̄ p̄fecte h̄z h̄iū alicui⁹ scie scit oīa q̄ ad illā
sciam̄ prinēt. sed p̄ p̄phetiā nō cognoscat in
seipso p̄ncipiū p̄phetaliū cognitionū quod
est deus. v̄n̄ non est similis ratio.

Ad quintuz sic pro

cedit. Uidet q̄ p̄pheta discernat s̄p̄ quid
dicat p̄ sp̄ritū p̄p̄tū. ⁊ qd̄ p̄ sp̄m̄ p̄pheticē.
Dicit. n. Aug. i 6. c̄. s̄. q̄ m̄ sua dicebat di
scernē se nescio q̄ sapore quē x̄bis explicat̄
nō potat qd̄ infesse inf̄ deū reuelatē ⁊ inter
aiam̄ suā somniantē. s̄z p̄phetia ē reuelatio
dīna ut dictū ē. ḡ p̄pheta semp̄ discernit id
qd̄ de⁹ p̄ sp̄m̄ p̄pheticē dicit ab eo qd̄ loquitur
sp̄i p̄p̄o. ¶ S. De nō p̄cipit aliq̄d ipossi
bile sicut Jero. dicit p̄cipit autē p̄phetis Je
re. 23. Prop̄heta q̄ h̄z s̄oniū narret somni
um. ⁊ q̄ h̄z sermonē meū. loquat̄ sermonē
meū x̄e. ḡ p̄pheta p̄t discernē quod h̄eat
p̄ sp̄m̄ p̄pheticē ab eo qd̄ alr̄ uidet. ¶ Ma
ior ē certitudo q̄ ē p̄ dinū lumē q̄ ē p̄ lu
mē rōnis nālis. ille at̄ q̄ h̄z sciaz. p̄ c̄to scit
se h̄re. ḡ ille q̄ h̄z p̄phetiā p̄ lumē dīnū m̄
to magis cert⁹ ē se h̄re. ¶ S̄z ē qd̄ Greg.
dicit sup̄ Ezech. Sciendū ē q̄ aliqñ p̄phete
sci dū c̄sulūt ex magno usu p̄phetiā qd̄ā
ex suo sp̄i p̄ferūt ⁊ eē h̄ ex p̄pheticē sp̄i di
cē suscipiāt. ¶ R. dicendū q̄ mens p̄phete
duplici a deo instruit. Uno p̄ exp̄ssam̄ re
uelationē. Alio p̄ quendā instinctū quē iō
dū etiā nesciētes h̄iane m̄tes patiūt. ut Au
gu. dicit 2. sup̄ Hen. ad l̄faz. d̄ h̄is q̄ exp̄sse
p̄ sp̄m̄ propheticē prop̄heta cognoscat maxi
mā certitudinē h̄z ⁊ pro c̄to h̄z q̄ hec sūt
dīni sibi reuelata. Uñ d̄r Jere. 26. In ue
ritate misit me d̄ns ad uos. ut loquerer i au
res ūras oīa x̄ba hec. alicqñ si de hoc ipse
certitudinē n̄ h̄et. fides q̄ dictis prophetaz

initit certa nō esset. ⁊ signū ppheticē certis
tudis accipē possum⁹ ex h̄ q̄ Abrahā āmo
nit⁹ i pphica uisōe se p̄pauit ad filiū vnige
nitū imolādū q̄ nullaten⁹ fecisset nisi d̄ ai
uina reuelatione fuisz certissim⁹. s̄z ad ea q̄
cognoscit p̄ instinctū aliqñ sic se h̄z ut n̄ ple
ne discernē possit utrū h̄ cogitauerit aliquo
dino instinctu uel p̄ spiritū p̄p̄iū. nō autē
oia q̄ cognoscim⁹ d̄ino instinctu. sub certitu
dine pphetica nobis manifestāt. talis. n. in
stinct⁹ ē q̄dā imp̄fectū in genē ppheticē. ⁊
hoc mō itelligēdū ē h̄bū Greg. ne tñ error
ex hoc possit accidē. p̄ sp̄m sc̄iūz cit⁹ corre
cti ab eo q̄ h̄a sūt audiūt. ⁊ semetip̄os quia
falsa dixerint reprehendūt. ut ibidē Greg. sub
dit. p̄ime aut̄ rōnes p̄cedūt q̄nū ad ea que
pphico sp̄ū reuelātur. vñ p̄z tr̄sio ad oba.

Ad sextum sic pro

cedit. **U**idet⁹ q̄ ea q̄ ppheticē cognoscunt
uel annūciāt p̄nt eē falsa. ⁊ propheta. n. ē de
futuris cōtingētib⁹ ut dictū ē. s̄z futura cōtin
gētia p̄nt nō euenire. aliqñ ex necessitate cōtin
gēt. g. pphie p̄t subeē falsū. **¶** ysaia
pphice p̄nūciat⁹ h̄z ebie dicens. **D**ispōe do
mū tue q̄a morieris tu ⁊ nō uiues. ⁊ tñ ad
diti sūt uite ei⁹ p̄ca. xv. āni. ut bēf. 4. Reg.
20. ⁊ ysa. 38. **S**ilē ⁊ Jere. ig. d̄f̄s dicit. **R**e
p̄te loq̄r aduerlū gētē ⁊ aduerlū regnū ut
eradicē ⁊ destrūā ⁊ disp̄dā illō. si penitētā
egerit gēs illa a malo suo. q̄d locut⁹ suz ad
uerlū eā: agā ⁊ ego p̄niam sup malo q̄d co
gitauit ut facerē ei. ⁊ h̄ apparet p̄ exemplum
niniuitarū. s̄z illud Jone 3. **D**isert⁹ ē do
min⁹ sup maliciā quā dixit ut faceret eis et
nō fecit. g. pphie p̄t subeē falsū. **¶** **D**is
cōditionalis cui⁹ antecēdēs ē necessariū abso
lute. cōns ē necessariū absolute. q̄a ita se h̄z
cōns i cōditionali ad antecēdēs. sicut cōclusio
ad p̄missas i syllogismo. ex necessariis at nū
q̄ cōtingit syllogizare nisi necessariū ut p̄bat
i p̄ posterior. s̄z si pphie nō p̄t subeē falsū
oz h̄c cōditionalē eē h̄am. si aliqd ē p̄
phetatū erit. h̄ aut̄ cōditionalis antecēdēs ē
necessariū absolute cū sit de p̄terito. g. ⁊ cōns
erit necessariū absolute. q̄d incōueniens. q̄a
sic pphia nō esset cōtingētū. falsū ē g. q. p̄
phie nō possit subeē falsū. **¶** s̄z ē q̄d La
fiodor⁹ dicit. q̄ pphia ē ispiratio vñ reuela
tio d̄ina rez euer⁹ immobili x̄itate denūciās.
nō at eēt immobilis x̄itas pphie si posset ei

falsū subeē. g. nō p̄t ei subeē falsū. **¶** **R.**
dicendū q̄ sicut ex dictis p̄z pphia ē q̄dam
cognitio intellectū pphie exp̄sa ex reuelati
one d̄ina p̄ modū cui⁹ dā doctrie. x̄itas aut̄
cognitionis ē eadē in discipulo ⁊ in docete.
q̄a cognitio addiscētis ē s̄ilitudo cognitiōis
docentis. sicut in rebus nālib⁹ forma gene
rati ē s̄ilitudo q̄dā forme generātis. ⁊ p̄ b̄ūc
ēt modū Jero. dicit q̄ pphia ē q̄dam si
gnū d̄ine p̄scie. oz igit̄ eadē eē x̄itate pphie
tice cognitionis ⁊ enūciatiōis q̄ ē cognitiōis
d̄ine. cui impossibīle ē subeē falsū ut i p̄mo
dictū ē. vñ pphie nō p̄t subeē falsū.
¶ **A**d primū g. dicendū q̄ sicut in p. dictū
est: certitudo d̄ine p̄scie nō excludit cōtingē
tiā singulariū futuroz. q̄a s̄er̄ in ea s̄m q̄
sūt p̄ntia ⁊ iā d̄eterminata ad unū. ⁊ iō etiā p̄
phie q̄ ē d̄ine p̄scie s̄ilitudo imp̄ressa vñ
signū. iua immobili x̄itate futuroz cōtingē
tiā nō excludit. **¶** **A**d secundū dicendū q̄
d̄ina p̄scia respicit futura s̄m duo s. s̄m q̄
sūt in seip̄s. inq̄tū. s. ipsa p̄scialit̄ intueē.
⁊ s̄m q̄ sūt in suis causis. inq̄tū. s. uidet oz
d̄inez cāz ad effect⁹. ⁊ q̄uis cōtingētia sus
tura p̄ ut sūt in seip̄s nō sunt determina
ta ad unū. tñ p̄ ut sūt in suis causis nō sūt
d̄eterminata q̄n possint aliē euenire. ⁊ q̄uis ista
duplex cognitio s̄ep̄ intellectū d̄ino cōiūgat̄.
nō tñ cōiūgat̄ s̄ep̄ i reuelatiōe pphica. q̄a i
p̄scio agētis nō s̄ep̄ adeq̄t eius x̄itū. vñ q̄n
q̄ reuelatio pphica ē imp̄ressa q̄dā s̄ilitudo
d̄ine p̄scie p̄ ut respicit ipsa futura cōtingē
tia in seip̄s. ⁊ talia sic eueniūt sicut pphie
tāt. s̄m illud ysa. 7. **E**cce x̄go cōcipiet. q̄n
x̄o pphica reuelatio ē imp̄ressa s̄ilitudo d̄ine
p̄scie p̄ ut. s. cognoscit ordinē cāz ad effec
t⁹. ⁊ tñ q̄nq̄ aliē euenit q̄ pphetic⁹. nec tas
mē pphie subeē falsū. nā sc̄ius pphie ē q̄ i
ferioz cāz dispō siue nāliū siue humanoꝝ
actuū hoc h̄z ut talis effect⁹ eueniat. ⁊ sc̄m
h̄ itelligit̄ h̄bū ysa. dicens. **M**orieris ⁊ nō
uiues. i. dispō corp̄is tui ad mortē ordinat̄.
⁊ q̄d d̄r Jone 3. **A**dhuc q̄draginta dies ⁊ ni
niue subuertet. i. h̄o merita ei⁹ exigūt ut sub
uertat̄. d̄r aut̄ de penitē metaphoricē inq̄
tū ad modū penitētis se h̄z. p̄ ut. s. mutat
sentētā ⁊ si nō mutet consiliū. **¶** **A**d tertū
dicendū q̄ q̄a eadē ē x̄itas pphie ⁊ diuine
p̄scie ut dictū ē. h̄ mō ista cōditional̄ est h̄a:
si aliqd ē pphatū erit. sicut ista si aliqd est
p̄sciatum erit: in utraq̄ enim antecēdēs est

impossibile non est. vñ r consequens est necessarius
non sicut quod est futurum respectu nostri. s; ut
considerat in suo presenti. p ut subdit pscie
diuine ut in primo dictum est.

Quinde consi
deradū ē de cā pphie. Et cir
ca h querit sex. 1° utrum
pphia sit nālis. 2° utrum sit
a deo mediātib⁹ āgelis. 3°
utrum ad pphetiā regrat dispositio natural.
4° utrum regrat bonitas mor. 5° utrum sit
aliqua pphetia a demonib⁹. 6° utrum pphie
demonum aliquando dicant uerum.

Ad primum sic pro
cedit. Videt quod pphie possit esse nālis. Dic
n. Greg⁹ in 4° dialogor. quod ipsa aliquā aiāz
uis sua subtilitate aliqd puidet. r Aug⁹ dic
i2^o sup. Secū. ad lram. quod aie humane fm quod
a sensibus corpis abstrahit cōpetit futura
puidere. h aut pñet ad pphiaz. g^o aia nālis
pōt assequi pphiam. ¶ Cognitio aie hu
mane magis uiget in uigilādo q̄ in dormiē
do. s; in dormiēdo qdā nālis puidet quedā
futura. ut p3 p phm in li^o de sono r uigilia.
g^o multo magis pōt hō nālis futura cogno
scere. ¶ Nō fm suā naturā ē pfectior aia
libus brutis. s; quedā aialia bruta hnt cog
nitionē futuroz ad se pñetiū. sicut formi
ce p̄cognoscūt pluuias futuras. qd p3 p h quod
aī pluuiā icipiūt gna i foramē reponē. r si
milit pisces p̄cognoscūt tēpestates futuras
ut ppendit ex eoz motu dū loca tēpestuo
sa declināt. g^o multo magis hoies nālis p̄co
gnoscē possūt futura ad se pñetiā de qbus
ē pphie. ē g^o pphie a natura. ¶ p. 29°
dī. Lū pphie defecerit dissipabit pplus. r
sic p3 quod pphie ē necessaria ad hoīz cōser
uationē. s; natura nō deficit i necessariis. g^o
vñ pphie sit a natura. ¶ S; 3 ē qd dī. 2.
Pet. p^o. Nō. n. uolūtate hūana allata ē ali
qñ pphie. s; spū scō ispirāte locuti sūt scī dei
hoies. g^o pphie nō ē a natura. s; ex dono
spūs scī. ¶ R^o dicendū quod sicut s dictū ē. p
phetica p̄cognitio p̄t esse de futuris duplicif.
vno^o fm quod sē i seipsis. alio^o fm quod sē i suis
cāis. p̄cognoscē āt futura fm quod sē i seip
sis ē pphū dñi intellect⁹ cui⁹ eternitati sūt oīa
pñia ut i p^o dictū ē. r iō tal p̄cognitio futu
roz nō p̄t esse a natura. s; solū ex reuelatiōe di

uina. futura hō in suis cāis p̄t p̄cognosci
nālis cognitio ē ab hoie. sicut medic⁹ p̄co
gnoscit sanitatē uel mortē futurā i aliquibus
cāis q̄z ordinē ad tales effectus expimēto
p̄cognouit. r tal cognitio futuroz pōt itelli
gi esse in hoie duplicif a natura. Uno^o sic quod
statim aia ex eo qd in se ipsa h; possit p̄co
gnoscē futura. r sic sicut Aug⁹ dicit in 2° sup
Secū. ad lram. qdā uoluerūt aiām hūanam
hēre quādā uim dinationis in seipsa. r h vñ
ē scdm opinionē Platonis quod posuit quod aie
hnt oīuz rez cognitionē p p̄icipationē ide
az. s; ista cognitio obnubilat in eis p cōiūcti
onē corpis. in qbusdā tñ plus in qbusdā
hō mīn⁹ scdm corporis puritatē diuersā. et
scdm h possit dici quod hoies hntes aias non
multū obtenebratas ex corporū unioē. p̄t
talia futura p̄cognoscē scdm p̄p̄riā sciētā.
Lōra h āt obicit Aug⁹. cū nō sēp pōt. s. uī
diuinatiōis hēre anima cū sēp uelit. Sed ga
hō⁹ ē vñ quod aia ex sēnsibilib⁹ cognitionē acq
rat scdm sñiā Aristotel⁹ ut in p^o dictū est. iō
mel⁹ ē dicendū alio^o quod p̄cognitionē taliū
furoz hoies nō hnt. s; acq̄rē possūt p uia
expimētalē in q iuuant p nāle dispositionē
scdm quod in homine inuenit p̄fectio virtutis
imaginatiue r claritas intelligētie. r tñ hec
p̄cognitio futuroz differt a p̄ma q hēt ex re
uelatiōe diuina duplr. p^o qdē ga p̄ma pōt
ēē q̄rūcūq; euentū r infallibilē. hec aut p̄co
gnitio q̄ naturalē hnt pōt ē circa qdā effec
t⁹ ad quos se pōt extēdē expiētia humana.
2° ga p̄ma pphie ē scdm imobilē xitatē.
nō aut secūda. s; pōt ei subeē falsū. ¶ P̄ma
aut p̄cognitio p̄p̄riē p̄tinet ad pphiam nō
secūda. ga sicut s dictū est. p̄phetica cogni
tio ē eoz q̄ excedūt humanā cognitionē. et
iō dicendū quod p̄phetia simplicif dicta non
pōt esse a natura. s; solū ex reuelatiōe diui
na. ¶ Ad p̄mū g^o dicendū quod anima qñ ab
strahit a corpilib⁹ aptior reddit⁹ ad p̄cipien
dū insurū spūaliū substātiāz r etiā ad p̄ci
piēdū subtiles mot⁹ q ex imp̄ssionib⁹ natu
raliū cāz in imaginatiōe hūane relinquit.
a qbus p̄cipiēdis aia impediē cū suēt circa
sēnsibilia occupata. r iō Greg. dicit quod aia qñ
appropināt ad mortē p̄cognoscit qdā futu
ra subtilitate sue nāe. p ut. s. p̄cipit ē modi
cas imp̄ssioēs. aut ē cognoscit futura reue
latiōe angelica. nō aut p̄p̄riā xture. quia
ut Aug⁹ dicit i 12° sup. Secū. ad lram. si hēt